

Boj msp

v horském a zalesněném terénu

Boj v horském a zalesněném terénu je jedním z velmi častých druhů bojové činnosti. Tento boj ovlivňuje terén, který je nepříznivý k vedení útočné činnosti, zejména ve vysokých tempech.

Útočnou činnost ovlivňuje tím, že

- ztěžuje manévr silami a prostředky (nedostatek komunikací, nesjízdny terén),
- krajně omezuje bojovou činnost tanků,
- v horách dochází na podzim, v zimě i na jaře k náhlým změnám počasí,
- v horách a lesích se projevuje stínící účinek na provoz radiotechnických prostředků všeho druhu,
- špatné komunikace, velké převýšení a strmost stoupání snižují výkon strojů, zvyšuje se spotřeba PHM a abnormálně se opotřebovává bojová technika,
- nepřítel má možnost účinně přehradit směry a komunikace postupu palbou, závaly a zátarasy s minimálním vypětím sil a techniky,
- nepřehlednost terénu podstatně ztěžuje pozorování, zajištění útočících jednotek před pronikáním pozemního průzkumu a diverzní činnosti nepřítel v celé hloubce sestavy,
- terén podstatně zhoršuje efektivní využití paleb, zhoršuje manévr palbou, zkracuje dálku paleb a vytváří rozsáhlé hluché nepostřelované prostory,
- podstatně zhoršuje přísun a odsun a tím i celou práci týlu,
- zvyšuje fyzickou námahu vojáků, vyžaduje vysokou morální pevnost a houževnatost, iniciativní a tvůrčí přístup k překonání těžkostí a překážek na všech stupních, především v nejmenších jednotkách.

Tyto negativní vlastnosti vystupují do popředí zvláště při překračování příhraničního pásma, kdy nepřítel má již v míru dostatek času k tomu, aby postup přes toto pásmo co nejvíce ztížil, včetně příprav k použití zbraní hromadného ničení.

Zahájení bojové činnosti po vyhlášení bojového poplachu

Nenadállost napadení vyžaduje, aby útvary byly v nepřetržitě bojové pohotovosti, byly schopny co nejrychleji opustit posádky a vést bojovou činnost ihned po opuštění posádek se snahou přenést v co nejkratší době boj na území nepřítelů.

Protivník se bude snažit, aby v maximální míře zdržel postup našich vojsk ke státní hranici a tím dosáhl odstranění jedné z vážných nevýhod v počátečním období války, která vyplývá z jeho dislokace. K tomu může použít jaderné údery, údery letectva, vytvářet rozsáhlé zamořené prostory, narušit velení a použít zátarasy všeho druhu. Za tohoto stavu nejsou vojska schopna sama, bez důkladného zabezpečení a součinnosti s jednotkami Pohraniční stráže úspěšně plnit úkoly v počátečním období války v přihraničním pásmu. Splnění úkolu si vyžaduje včas organizovat průzkum na všech stupních velení a u všech druhů vojsk tak, aby byl neustálý přehled o činnosti a možnostech nepřítelů, zabezpečit dokonalou protivzdušnou obranu, dále vytvořit bojovou sestavu útvaru tak, aby byl schopen samostatně zahájit bojovou činnost. To si vyžaduje začlenit posilové prostředky ihned po opuštění posádky (především ženijní jednotky a prostředky) do sestavy prvosledových jednotek a tak zabezpečit rychlý postup vlastních vojsk. Přitom není možné se spoléhat pouze na činnost ženijních jednotek, ale připravovat i vševojskové jednotky k tomu, aby byly schopny samy překonávat pásma zátarasů a používat všech prostředků k odstraňování jednotlivých druhů zátarasů. Od jednotek PS budeme vyžadovat

- znalost objektů na státní hranici u nepřítelů,
- znalost režimu života jednotek krytu státní hranice,
- důkladnou znalost všech komunikací a možností objet prostory, které může protivník přehradit,
- vytvářet průchody v nepřátelských zátarasech a obsadit důležité objekty, které zabezpečí rychlý postup vlastních jednotek,
- ničit jednotky krytu státní hranice nepřítelů,
- vést průzkum a rychle předávat zprávy útvarům,
- vyčlenit průvodce, kteří jsou schopni vést jednotky přes státní hranici,
- znát úkoly vševojskových jednotek.

Bojová sestava motostřeleckého pluku musí být uzpůsobena tak, aby odpovídala stanovenému úkolu, terénu a vycházela ze současné dislokace. Jde o začlenění posilových prostředků a vyčlenění silného předsunutého odřadu, který by byl schopen rychle překročit v součinnosti s PS státní hranici a vytvořit výhodné podmínky pro zasazení hlavních sil pluku na území protivníka. Bojová sestava bude zpravidla sestávat ze dvou sledů, předsunutého odřadu, obcházečích odřadů, dělostřelecké skupiny a záloh. Při boji v horském a zalesněném terénu je zvláště důležité volit bojovou sestavu podle skutečné situace, terénu a zámyslu použití zbraní hromadného ničení. Při boji v horách roste význam odřadů zabezpečení pohybu a odtarasovacích skupin, vysílání obcházečích odřadů a jednotek k zabezpečení boků a týlu. Útokem na směrech může totiž často dojít k odkrytí boků a týlu a k možnosti pronikání nepřátelských jednotek do sestavy pluku. Pásmo útoku pluku bude široké a může činit 10–15 i více kilometrů. Předsunutý odřad bude zpravidla v síle zesíle-

ného praporu a může působit zpočátku samostatně s úkolem v součinnosti s jednotkami PS překročit státní hranici, zničit jednotky krytu, ovládnout důležité objekty a vytvořit tak podmínky k zasazení hlavních sil pluku. Druhosledové prapory musí být schopné kdykoliv převzít úkol za vyřazené nebo zničené první sledy.

Bojová činnost v horském a zalesněném terénu

Charakteristickým znakem pro bojovou činnost v příhraničním prostoru bude snaha rychle ovládnout výhodné prostory. Boj bude veden na směrech, zpravidla po praporech a jednotky se budou snažit pronikat mezerami v sestavě nepřítele do hloubky jeho území. Jednotky se nezavazují do boje na státní hranici, ale snaží se odpory obcházet a ničit je druhosledovými jednotkami nebo útvary. Půjde ve většině případů o střetný boj pronikajících jednotek. Tento způsob boje bude klást velké nároky na velitelský sbor, kde především půjde o uplatnění iniciativy, smělosti a rozhodnosti velitelů a to i na nejnižších stupních velení.

Roste význam použití ručních zbraní, především kulometů, dále bezzákluzových kanónů a zvláště minometů, které mohou působit na odvrácené prostory. Tanky je výhodné použít soustředěně k rozvíjení útoku do hloubky a k ovládnutí důležitých objektů. K tomu je potřeba i vybírat terén tak, aby tanky mohly působit v tankům dostupném terénu a měly dostatek komunikací. Tankový prapor použijeme zpravidla v součinnosti s motostřeleckými jednotkami, aby byla zabezpečena ochrana tanků. Z toho důvodu by bylo výhodné, aby i tankové jednotky (útvary) měly již organicky začleněny motostřelecké jednotky. Při boji v horském a zalesněném terénu není pravděpodobné, že bude docházet k obklíčení velkých uskupení nepřítele. Zpravidla půjde o malé jednotky, které budou obklíčovány částmi sil msp. Hlavní síly pluku musí bezpodmínečně postupovat v nařízeném směru, zničit hlavní síly protivníka a splnit stanovený úkol. V normálních podmínkách při nepředvídaných okolnostech (protizteče, zasazení záloh nepřítele apod.) má útočící možnost svými zálohami nebo druhým sledem okamžitě ovlivnit vývoj situace. V horách tuto možnost nemá. Proto musí být možnost manévru zastírána tam, kde lze nejvíce předpokládat nutnost manévru zálohami a druhým sledem a to zpravidla v prostorech úkolů, stanovených jednotkám a útvarům. Tyto úkoly musí být voleny tak, aby mohly být splněny v původní sestavě, bez předjíždění a měnění sestavy v úsecích terénu, kde pro to nejsou komunikační předpoklady. Spolu s hloubkou úkolu úzce souvisí i průměrné tempo útoku. Tempo bude záviset na mnoha faktorech — kromě terénu, charakteru nepřátelské obrany, použití ZHN, důslednosti a včasnosti průzkumu a na všestranném zabezpečení bojové činnosti i na rozhodné činnosti vojsk a rychlém manévru. Je třeba umět vhodně zasadit druhý sled, vyslat předsunutý odřad k rozvíjení útoku do hloubky, průzkumné speciální skupiny a odřady k získání zpráv o nepříteli, ovládnutí důležitých soutěsek, k zabezpečení boků a týlu sestavy a především k ničení tankových prostředků ZHN.

Druhý sled bude nejvýhodnější zasadit v těch případech, kdy prvosledovým jednotkám se nepodařilo rychle překonat pásmo zátarasů v příhraničním prostoru, a to na směrech, které nejsou dostatečně chráněny nepřítelem, nebo do mezer v nepřátelské sestavě, aniž by došlo k složitým manévrum nebo pokračování jednotek. Tím můžeme udržet vysoké tempo útoku.

Některé zvláštnosti průzkumu

Při vyhlašování nejnižších stupňů bojové pohotovosti zaujímají průzkumné jednotky pozorovací stanoviště na státní hranici, odkud sledují činnost příhraničních jednotek, změny v jejich režimu služby, příznaky k zahájení bojové činnosti a ženijní opatření v celém příhraničním prostoru.

Získané zprávy doplňují jednotky PS, zejména z těch prostorů, kde nejsou pozorovací stanoviště vojsk. Výměna zpráv probíhá zpravidla na stupni prapor PS — pluk, brigáda PS — svazek. Při zahájení bojové činnosti vysílají průzkumné jednotky PzS a pluky PzS a prapory BPzH s úkolem zjistit přípravu a použití ZHN všeho druhu, činnost a zámysl jednotek nepřítele. V horském a zalesněném terénu působí jednotky na směrech od výhledu k výhledu.

Pásmo průzkumu se zvětšuje i na boční a přílehlé komunikace. Na udržení nepřetržitého spojení závisí včasné a úplné splnění všech stanovených úkolů průzkumu, které musí být plněny se značným předstihem a na možnou maximální vzdálenost. To vyžaduje větší množství rádiových stanic, zejména retranslačních a plně využití terén pro předávání zpráv.

Důležité je správně využít zpráv nadřazeného štábu (vzdušného a radio-technického průzkumu). Pozemní PzS a BPzH pak situaci upřesní a umožní se jim zaměřit se jen na určité prostory a objekty vzhledem k širokému pásmu průzkumu.

Zbraně hromadného ničení a ochrana proti nim

Na použití ZHN a ochranu proti nim bude mít vliv konfigurace terénu, různé výšky a hustoty porostu a časté změny meteorologické situace. Horský a zalesněný terén poskytuje jednotkám větší možnost krytí před účinky jaderného napadení. Za útoku je třeba počítat se zvýšenými ztrátami (1,25—2,5X) na převrácených svazích, na odvrácených svazích budou ztráty v průměru 1,2—2X menší.

Je třeba počítat, že nepřítel použije jaderných úderů na zničení horských cest, soutěsek a průchodů.

Trvalé otravné látky bude nepřítel především používat k zamoření důležitých komunikačních uzlů a úseků, kde nepředpokládá vlastní činnost. Meteorologická situace bude velmi ovlivňovat trvalost otravných látek v terénu.

Deště mohou strhávat OL do údolí a způsobovat zamoření dalších prostorů nebo vodních toků od původního místa zamoření.

Při zahájení boje bude nutné realizovat úkoly podle připravených plánů a podle konkrétní situace je usměrňovat a upřesňovat.

Půjde především o rychlé vyvedení jednotek i s jejich materiálním zabezpečením z prostorů posádek a přes důležité komunikační uzly, které mohou být cílem nepřátelských úderů ZHN.

K zabezpečení činnosti jednotek pluku bude hlavní zásadou, aby hlavní opatření OPZHN (řízení VRHS, radiační a chemický průzkum, likvidaci následků napadení ZHN atd.) byly schopny jednotky plnit vlastními prostředky.

Parametry JÚ budou chemická průzkumná družstva zjišťovat převážně za přesunu a jejich činnost proto bude plně závislá na připravenosti nejnižších velitelů. V členitém terénu a za přesunu budou často zjištěné parametry přicházet na štáb pluku a vyšší stupeň se zpožděním.

Bude proto ztíženo i varování jednotek pluku před nebezpečím napadení ZHN a zamořením otravnými látkami nebo RL. Zaviňuje to i ta skutečnost, že na stupni útvar — svazek není samostatná síť rádiové informace. Uvědomování jednotek o nebezpečí zasažení OL nebo RL probíhá jen po velitelské síti, která v tomto období bude značně přetížena a proto bude nutné tyto zprávy odesílat s označením WZD.

Rozhodnutí o způsobu, místě a času určitých opatření k odstranění následků napadení ZHN bude často spočívat na nižších velitelích. Bude proto nutné dále zlepšovat vybavení vševojskových jednotek potřebným chemickým materiálem, zejména prostředky pro speciální očistu.

V průběhu boje bude mít OPZHN některé zvláštnosti.

Pro radiační, chemický a biologický průzkum je třeba mít dostatek sil a prostředků a dovedně je rozdělit na celou hloubku sestavy pluku. Důležitou úlohu chemického průzkumu bude hrát manévr a proto bude správná snaha přimknout družstva rchpz co nejbližší k bojujícím jednotkám. Bude třeba posílit chemické průzkumné družstvo předsunutého odřadu. Každá jednotka musí vést radiační a chemický průzkum vlastními prostředky. Velkou důležitostí při zjišťování skutečné radiační situace má využití vrtulníků nadřídzeného velitele. Tato pomoc nadřídzeného nebude možná u pluku 1. sledu. Vyhlašování varovných signálů jednotkám pluku bude záviset téměř výhradně na rádiovém spojení, kde i signály po velitelské síti nebudou často ihned doručitelné.

Jednotky musí být připraveny bojovat v zamořených prostorech a překonávat různé druhy zátarasů, zejména překonání pásma jaderných min.

Překonávání pásma jaderných min právě v příhraničních prostorech (horské a zalesněné) bude vyžadovat nesmírného úsilí.

Vzniklými krátery, závaly a požáry může nepřítel přehradit a na určitou dobu téměř neprostupně uzavřít útočné pásmo nejen pluku, ale i celé divize. Při překonávání pásma zátarasů zvlášť důležitou úlohu bude hrát dobře organizovaná spolupráce ženijních a chemických jednotek.

Dlouhodobý pobyt v zamořených prostorech si vyžádá dobrou a účelnou organizaci dozimetrické kontroly. Každá samostatně působící jednotka nebo skupina by měla mít samoodečítací dozimetry, aby v průběhu boje mohla získávat údaje o ozáření alespoň systémem skupinové kontroly.

Dozimetrickou kontrolu organizuje každý prapor ihned po překonání zamořeného pásma, jakmile to dovolí bojová situace.

Těžiště likvidace následků jaderného úderu zůstane na plukovních ZUO. Základní vševojskové jádro bude určováno z jednotek, které postupují bezprostředně za napadenou jednotkou na tomtéž směru. Jejich činnost zabezpečujeme částí sil a dělostřeleckou palbou.

I tak likvidace následků v průběhu boje je velkým problémem.

Při jaderném úderu na komunikaci v horském úzkém údolí lemovaném vzrostlým lesem nebude výhodné cestu znovu upravovat. Uvolňování cesty a odstraňování závalů má smysl jen tam, kde čas potřebný na obnovu nebude převyšovat čas na nový manévr.

Ztížený manévr a plynulost zásobování bude vyžadovat, abychom jednotky pluku vybavili větším množstvím prostředků PCHOJ a speciální očisty, vytvořili dostatečné zásoby průkazných trubiček a zdrojů k dozimetrickým přístrojům, zejména u praporů a rot.

Použití dělostřelectva

V horském a zalesněném terénu stoupá význam dělostřelectva, zvláště hlavného. Toto zjištění vyplývá ze skutečnosti, že

— horský a zalesněný terén poskytuje více výhod obránci než útočníkovi, což zvyšuje význam palby vůbec;

— účinky vlastních jaderných úderů zčásti paralyzuje terénní kryt a zčásti jsou pro útočníka nevýhodné, což opět zvyšuje význam palby hlavného dělostřelectva;

— možnost hromadného využití tanků bude omezena na poměrně úzké pásy průchodného terénu, což opět předurčuje dělostřeleckou palbu jako univerzální prostředek ražení cesty motostřeleckým jednotkám;

— v mnoha případech bude nutné umlčovat ohniska odporu nepřítele, umístěná v bocích pronikajícího uskupení vojsk, která budou mimo účinný dostřel ručních zbraní a na které nebude možné přímo útočit. V tomto případě může paralyzovat a blokovat tato ohniska pouze dělostřelectvo.

Vzhledem k obtížnému pozorování rozmístění jednotek a jejich účinnosti je nutné volit i více pozorovatelů, využívat předsunutých a bočních pozorovatelů a k vyloučení (zmenšení) hluchých prostorů volit palebná postavení ve větší vzdálenosti od předního okraje, na bocích nebo i v sestavě sousedů. Velmi častá bude přímá střelba na velké dálky.

Tyto zvláštnosti horského a zalesněného terénu prodlužují i činnost dělostřeleckého průzkumu cílů a průzkumu vlastních prvků bojové sestavy, s čímž je nutné počítat při plánování přípravného období.

Z jednotlivých druhů dělostřelectva najdou v tomto prostředí největší uplatnění houfnice a minomety všech ráží hlavně pro menší náročnost na volbu palebných postavení. Použití oddílů jako celku bude výjimečné. Naopak je výhodné přidělovat dělostřelecké jednotky msp a používat je i po četách nebo jednotlivých dělech (RM).

Použití jednotek PTRS bude omezeno terénem (porostlý terén s množstvím přírodních překážek — nevýhoda pro typy naváděné drátovým vodičem), což nutí velitele používat baterie PTRS v rámci msp i v útoku jako PTZ a jejich zásahy promyšleně rozplánovat.

Naopak jednotky 82mm BzK bude účelné používat i po jednotlivých dělech a jejich přidělení jednotlivým prvosledovým rotám bude běžné. Kanónové dělostřelecké oddíly ráže 100 mm a 122 mm budou klást největší požadavky na volbu palebných postavení, komunikační možnosti, skryté použití, volbu záložních palebných postavení a požadavek plného využití jejich dostřelu.

Současná organizace dělostřelectva msd nezabezpečuje splnění úkolů v pohraničním horském a zalesněném terénu. Vzhledem k dislokaci musí mnohdy jednotlivé předsunuté odřady msp ovládnout hraniční přechody a bojovat na území protivníka v hloubce nejméně 3—5 km bez dělostřeleckého zabezpečení. Je nezbytné, aby každý msp měl organický dělostřelecký houfnicový oddíl. U dělostřeleckého pluku je nutné v zásadě změnit výzbroj jednotlivých oddílů dělostřelectvem větší ráže a většího dostřelu, protože současná organizace nezabezpečuje umlčovat a ničit ZHN nepřítele klasickým dělostřelectvem. Vezmeme-li v úvahu, že msd bude překračovat státní hranici nejméně dvěma pluky v prvním sledu, pak ani typ organizace dp o třech oddílech nezabezpečuje požadované posílení prvosledových pluků v prvních hodinách války a vyžaduje organizaci dp o čtyřech oddílech. Zvláštní pozornost musí hlavně

dělostřelectvo věnovat povětrnostnímu průzkumu. Počasí podléhá rychlejší změně, proto bude nutné získávat údaje povětrnostní dělostřelecké stanice častěji a stanici přiblížit co nejvíce k palebným postavením dělostřelectva. Důležitost potvrzuje tato tabulka:

km	Raketové vojsko	Dělostřelectvo	RM
10	4 hodiny	3 hodiny	4 hodina
35	3 hodiny	2 hodiny	3 hodiny
60	2 hodiny	1 hodina	2 hodiny

Přízemní vlivy budou vlivem konfigurace terénu a prostorů značně odlišné.

Rovněž v otázkách topogeodetického průzkumu jsou některé zvláštnosti. V nepřehledném terénu bude připojení značně ztíženo, připojení v rychlých fázích boje bude možné jen podle mapy a přístrojů nebo povšechným způsobem. Bude nutné využívat na jednotlivých směrech automechanických prostředků. Velmi výhodné bude na důležitých směrech připojení podle snímků pořízených v nejkratších možných lhůtách před zahájením boje nebo v jeho průběhu. V maximální míře bude možné využívat polygonálních pořadů o mnoha stranách, směrová orientace na nebeská tělesa nebo pomocí gyrokompasu.

Základní průzkum bude v maximální míře využívat pohyblivých pozorovatelů na čelech a bocích bojových sestav, popř. v mezerách mezi jednotkami, pronikat do bojových sestav nepřítele s důrazem na důležité komunikační uzly, přísunové a odsunové cesty v úzkých soutěskách.

Častější bude palba na odvrácené svahy, zvýší se požadavek na zásobení hlavního dělostřelectva časovacím střelivem (močály, soutěsky atp.).

Součinnost dělostřelectva s podporovanými vševojskovými a tankovými jednotkami budou klást zvýšené požadavky na její organizaci. Celkovou činnost dělostřelectva, zvláště v počátečním období, ovlivní zvýšená spotřeba střeliva a s tím spojené otázky přísunu, složení v palebných postaveních, odsuny poškozeného materiálu obalů a nábojnic.

K ženíjnímu zabezpečení

Již z charakteru horského a zalesněného terénu a zejména z rozboru konkrétního nepřítele vyplývají některé zvláštnosti ženíjního zabezpečení útočného boje a použití všech jednotek pluku. Hlavním úkolem zůstává zabezpečení pohybu jednotek, tj. průzkum, vytyčení a úprava komunikací a pomocných cest.

K zabezpečení rychlého postupu bojujících jednotek je zejména nutné

- zřizovat průchody v nepřátelských zátarasech, odstraňovat závaly na postupových cestách, zvláště po jaderných úderech;
- na úzkých cestách zřizovat výhybky, především v zatáčkách, na úsecích stoupání a klesání;
- před těžko průchodnými úseky cest budovat vyčkávací prostory pro dopravní prostředky a bojovou techniku;
- zřizovat a udržovat vodní zdroje.

Ženíjní jednotky se přidělují mspr (msr), které působí na jednotlivých směrech a začleňují do vševojskového průzkumu s úkolem zabezpečit dobytý terén, pozorovat pohyb nepřítele apod. Zvláštní pozornost je nutné věnovat ochraně křížovatek, cest, komunikačních objektů, dále ženijnímu průzkumu a vyhledávání cest, stezek, tras pro zřizování pomocných cest a prostorů přepravišť.

U motostřeleckých praporů je nutné vytvořit silné odtarasovací a komunikační skupiny, u pluku silný OZP. Tyto je třeba vybavit dostatečným množstvím trhavin, ženijní technikou (buldozery, motorové pily, kompresory apod.) a ženijním nářadím, jako jsou pily, sekery, lana, sochory a zesílit motostřeleckými jednotkami. Ženíjní prvky bojové sestavy pluků je nutné vysunout více dopředu bojové sestavy než za normálních podmínek, tj. odtarasovací a komunikační skupiny praporů na čele sestavy nebo ihned za ČPZ, OZP pluku na čelo sestavy pluku nebo na čelní jednotky pluku.

Zvláštní pozornost je nutné věnovat důsledné materiální a technické přípravě těchto úkolů, důsledné organizovanosti a pevnému velení ženijním jednotkám (zvláště OZP).

K týlovému zabezpečení

V horském a zalesněném terénu dvojnásobně vynikají současné nedostatky organizační struktury týlu. Zdůrazňujeme velkou reálnost při řešení týlového zabezpečení. Dopravní prostředky týlu praporů a pluku typu P V3S nejsou schopny sledovat bojující vojska mimo komunikace a je reálné nebezpečí, že při nedostatku cest nebo při jejich narušení dojde k odtržení týlu, zejména při větší sněhové pokrývce. Musíme počítat se zvýšenou spotřebou materiálu, především PHM a munice — pěchotní, tankové a minometné, kterou v mnoha případech pro malý počet cest nebude možné k jednotkám přisunout, neboť vozidla nebudou moci předjíždět, ani se vracet zpět.

Podle zhodnocení úkolu a terénu lze týlové zabezpečení řešit:

a) Je-li předpoklad krátkodobé činnosti pluku v terénu, kde se vozidla typu P V3S nemohou pohybovat, je nutné zvýšit na nejvyšší možný stupeň zásoby munice a PHM u tanků, OT a ostatní techniky a praporeční týly slučovat do 1. sledu týlu pluku.

b) Je-li předpoklad dlouhodobé činnosti pluku v terénu, kde vozidla typu P V3S mohou sledovat tanky a OT, je nutné kromě zvýšených zásob PHM a munice u techniky za bojovými sestavami praporů vést jejich týly a tyto ještě zesilovat letádkami s municí a PHM ze zásob týlu pluku.

Pro rozmístění týlu pluku je rozhodující časová kalkulace (ne vzdálenost v km) pro doplnění zásob a pro odsun raněných. Týl členíme na celou hloubku bojové sestavy pluku a na směry bojové činnosti. Normy spotřeby u PHM jsou zvýšeny na 0,65 — 0,8 n pro pásová vozidla a 0,45 n pro kolová vozidla a u munice na 0,8 pp tankové, 0,5 pp pěchotní a 0,9 pp minometné, což předpokládá doplňovat jednotky dvakrát denně.

V horském a zalesněném terénu nelze počítat s pravidelnou zásobovací činností a proto ZT pluku musí mít předem přesné kalkulace spotřeby a doplnění munice a PHM a jejich zvýšené zásoby řešit i na úkor technického, automobilního a tankového materiálu. Zvýšenou pozornost musí ZT věnovat zabezpečení jednotek teplým nápojem, pitnou vodou a dostatečným množstvím teplého oděvu, především bot pro řidiče a rukavic pro střelce.

Také na velení týlu klademe zvýšené nároky. Za boje je ZT na VS u náčelníka štábu, odkud řídí 1. sled týlu. V týlu pluku má svého zástupce, určeného z některého náčelníka služby a je-li týl na několika směrech, vyčleňuje s každou skupinou některého náčelníka služby anebo velitele automobilní čety. Spojení mezi sebou udržují pomocí motospojek, nebo přes velitele jednotek po velitelské rádiové stanici.

Zdravotnické zabezpečení

Zdravotnické zabezpečení řešíme tak, aby na každém směru bojové činnosti bylo praporeční obvaziště a pojízdna převazovna byla na směru, kde je nejvíce jednotek, nebo u výhodných křižovatek cest.

Odsuny raněných a nemocných nebudou však možné. Tito budou buď vezeni u jednotek anebo na vozidlech praporečního obvaziště s jednotkou, nebo budou uloženi na vhodném místě u cesty a tam budou čekat, až k nim dojde plukovní obvaziště a jeho odsunové prostředky.

K praporečním obvazištím je nutné před zahájením bojové činnosti vyslat k zesílení 2—3 podpůrné skupiny a 1—2 vozidla, vyčleněnými z divizního zdravotnického praporu. Současně je nutné zvýšit zásobu léčiv — především obvazového materiálu a antibiotik u jednotek a na praporečním obvazišti. Rovněž praporeční obvaziště se zabezpečuje odsunovými pytli, zvýšeným množstvím příkrývek a zásobou teplých nápojů.

Velení a spojení

Složitost počátečního období války a především zahájení bojové činnosti ihned po opuštění posádky klade velké požadavky na zabezpečení velení a spojení okamžitě po vyhlášení bojového poplachu. I když v této fázi bojové činnosti je do určité míry závislá činnost na samostatném a iniciativním rozhodování velitelů útvarů a jednotek, vyžaduje na druhé straně pevného a nepřetržitého velení. Velký důraz klademe na zabezpečení velení veliteli pluku a štábu. Z toho důvodu je nutné, aby velitel a štáb pluku již předem znal orientačně úkoly a po vyhlášení bojového poplachu měl dostatek zpráv o situaci a mohl se správně rozhodovat. V této etapě závisí dosažení úspěchu do určité míry na včasném vydání zpracované dokumentace podřízeným a upřesnění úkolů [ještě ve shromaždištích štábem pluku].

Členitost terénu bude nutit velitele pluku k decentralizaci velení na směrech a ke zvýšení souvislosti. Proto je nutné, aby velitelé, působící na samostatných směrech znali úkoly na delší dobu dopředu. Motostřelecký pluk bude organizovat velitelské stanoviště, mimo to však bude velitel pluku daleko více zřizovat pozorovatelný k získávání zpráv o situaci na jednotlivých směrech, kam také bude s některými příslušníky štábu vyjíždět (NPz, ŽN, pomocník NŠ, velitel dělostřelectva).

Technické a spojovací vybavení štábu motostřeleckého pluku zatím neodpovídá zcela požadavkům boje v daných podmínkách. Stále je převážně vybaven skříňovými nákladními auty, která jsou v daném terénu málo pohyblivá, značně zranitelná, neumožňují vzájemné spojení mezi osádkami za pohybu. V současné době nejsou ani obrněné transportéry upraveny pro práci velitele a štábu pluku a používají se ve velké míře pouze jako spojovací prostředky.

VS se rozmísťuje ve skrytu ve výhodném terénu v horských zářezích, úzlabinách a jiných prostorech skýtajících přirozenou ochranu proti ZHN a umožňujícím i dobrou obranu proti nepřátelským diverzním skupinám.

Vzhledem k stínícímu účinku hor je nutné zřizovat řadu pohyblivých retranslačních míst, zajišťujících velení jednotkám na odlehlých směrech a údolech.

Z á v ě r

Boj v horském a zalesněném terénu si vyžaduje dokonalé přípravy všech jednotek již v míru, podstatně se odlišuje od boje v normálních podmínkách a klade zvýšené nároky na schopnosti velitelského sboru, připravenost jednotek, materiálů, technického i zdravotnického zabezpečení. Při boji v příhraničním pásmu vystupuje ještě do popředí ta skutečnost, že je nutné zabezpečit vysokou bojovou pohotovost a v co nejkratší době ovládnout důležité přechody na státní hranici k zasazení hlavních sil motostřeleckého pluku k rozvíjení útoku do hloubky nepřátelského území.